کارشناس آموزشی و تربیتی:

عدالت آموزشی، قربانی آموزش مجازی شده است!

عبدالحمید گل افشان: آیا عدالت آموزشی برای دانش آموزان مناطق کم‌برخوردار و روستایی تأمین می‌شود؟!

در شرایطی که استان خوزستان به‌ویژه کلانشهر اهواز برای چندمین روز متوالی در چنبره آلودگی هوای «خطرناک» گرفتار است و شاخص کیفیت هوا به مرز ۱۷۰ رسیده مدیرکل آموزش و پرورش استان خوزستان از راه‌اندازی «مدرسه مجازی» خبر می‌دهد. این اقدام که با هدف جبران وقفه‌های آموزشی و حفظ تداوم یادگیری صورت گرفته گرچه در نگاه اول حرکتی رو به جلو و استفاده از فناوری است اما با چند پرسش اساسی و نگرانی عمیق اولیاء و فرهنگیان مواجه شده است.آیا این اقدام پاسخی قاطع به دغدغه «تعلیم و تربیت» استیا صرفاً مسکّنی موقت که بار مسئولیت را از دوش متولیان اصلی برمی‌دارد؟ جناب آقای علی‌فر ،شما به درستی بر استفاده از فناوری‌های نوین و تولید بیش از ۱۵۰۰ ویدئوی آموزشی با میلیون‌ها بازدید تأکید کرده‌اید و راه‌اندازی مدرسه مجازی را اقدامی مکمل خوانده‌اید. این موارد قابل تقدیر است. اما سخنان شما پاسخی به یک ابهام بزرگ نمی‌دهد: آیا این طرح عدالت آموزشی را برای همه دانش‌آموزان خوزستان از جمله مناطق کم‌برخوردار، حاشیه‌نشین و روستایی تأمین می‌کند؟ وقتی از «پلتفرم تلوبیون» و «فیلم‌های ضبط‌شده» صحبت می‌کنید، *آیا مطمئن هستید که همه دانش‌آموزان این استان به اینترنت پرسرعت، تبلت یا گوشی هوشمند شخصی دسترسی دارند؟آیا خانواده‌ای با سه یا چهار فرزند دانش‌آموز می‌تواند هزینه‌های چندین خط اینترنت و چند دستگاه هوشمند را تقبل کند؟ اینجاست که نگرانی از تبدیل آموزش به کالایی لوکس و تشدید شکاف آموزشی به واقعیتی تلخ بدل می‌شود. نقد سازنده و پرسش‌های بی‌پاسخ به عنوان یک خبرنگار که پیوسته صدای مردم رامی‌شنوم این سؤال‌ها از طرف اولیاء و معلمان ودبیران دلسوز مطرح است و انتظار دارند جنابعالی به عنوان مدیرکل پاسخی روشن به آن‌ها بدهید: چرا از «فرصت طلایی» بعدازظهر استفاده نمی‌شود؟ بر اساس اعلام مرکز پایش کیفی هوای خوزستان، آلودگی هوا در ساعات صبح و شب به اوج خود می‌رسد. چرا به جای تعطیلی کامل از زمان‌بندی منعطف و تشکیل کلاس در ساعات بعدازظهر که غلظت آلاینده‌ها غالباً کاهش می‌یابد استفاده نمی‌کنید؟ آیا تشکیل کلاس‌های جبرانی حضوری در این ساعات یا روزهای پنجشنبه *آن هم با رعایت پروتکل‌های بهداشتی امکان‌پذیر نیست؟ آیا امتحان بدون آموزش، منصفانه است؟ شما اشاره کردید که یکی از اهداف مدرسه مجازی آماده‌سازی برای « آزمون‌های هماهنگ نوبت اول» است. اما با این حجم از تعطیلی‌های پی درپی چگونه انتظار دارید دانش‌آموزی که به صورت مستمر و حضوری درس نخوانده، در امتحانات ترم اول شرکت کند؟ «امتحان گرفتن» بدون «امکانات آموزش» کافی، چه حاصلی جز استرس و یأس برای دانش‌آموز و خانواده دارد؟ طرح‌های نمایشی یا راهکارهای ماندگار؟ خانواده‌ها از «شبکه شاد» خسته شده‌اند. حالا «مدرسه مجازی» جدید می‌آید. این سؤال پیش می‌آید که آیا این حرکات، بیشتر جنبه ضرب‌الاجلی و نمایشی ندارند تا بتوان گفت «کاری کردیم»؟ آیا به جای راهکارهای مقطعی، برای راهکار پایدار و حضوری شدن ایمن مدارس فکر کرده‌اید؟ تشکیل کارگروه‌های متعدد اگر به عملگرایی ختم نشود چه فایده‌ای دارد؟ سلامت جسم در مقابل سلامت آینده: هیچ‌کس منکر اهمیت سلامتی دانش‌آموزان نیست. اما آیا «سواد» و «آینده تحصیلی» آن‌ها آنقدر کم‌اهمیت است که به راحتی قربانی شود؟ تعطیلی کامل آسان‌ترین راه است.* راه سخت اما مسئولانه، مدیریت ریسک و یافتن راهکارهای خلاقانه برای تداوم آموزش با کمترین آسیب است. پیشنهاد و درخواست پایانی جناب مدیرکل زمان به سرعت می‌گذرد.اسفندماه و سپس گرمای طاقت فرسای خوزستان در راه است و فرصت طلایی سال تحصیلی در حال اتمام. اینجانب به نمایندگی از بسیاری از اولیای نگران ساکن مناطق شهری وروستایی از شما استدعا دارم: از همه ظرفیت‌های علمی استان شامل اساتید دانشگاه شهید چمران اهواز، پیشکسوتان تعلیم و تربیت و کارشناسان مجرب آموزش و پرورش برای تشکیل یک کمپین فوریت آموزشی دعوت به عمل آورید.طرحی ضرب‌الاجل و عملیاتی با محوریت «آموزش حضوری ایمن و منعطف» (با استفاده از زمان‌بندی متفاوت و کلاس‌های جبرانی) و «پشتیبانی واقعی از دانش‌آموزان محروم» (تأمین تبلت، اینترنت رایگان، آموزش آفلاین) را طراحی و بلافاصله اجرا کنید.مدرسه مجازی می‌تواند مکمل باشد، اما هرگز جای مدرسه واقعی و معلم حاضر را نمی‌گیرد. اجازه ندهیم دود آلودگی آینده روشن فرزندان این سرزمین را نیز تیره و تار کند. منتظر اقدامات عملی و پاسخ قاطع شما به نگرانی به‌حق مردم هستیم.

گروه‌های جهادی که به تنهایی وزارت جهاد سازندگی هستند؛

وزنه‌ای کمکی در کنار دولت برای خدمت به محرومان

در حالی که دستگاه‌های اجرایی با محدودیت بودجه و امکانات دست و پنجه نرم می‌کنند، گروه‌های جهادی با تکیه بر نیروهای داوطلب و خیرین، حلقه اتصال خدمات دولتی به دورافتاده‌ترین نقاط کشور هستند.به گزارش خبرگزاری تسنیم از اهواز، جهاد و خدمت‌رسانی به مردم در ایران سابقه‌ای طولانی و ریشه‌دار دارد. پیش از پیروزی انقلاب اسلامی، اندیشه‌ی یاری‌رسانی به محرومان و تلاش برای آبادانی مناطق محروم در قالب حرکت‌های مردمی و خودجوش شکل گرفت. پس از انقلاب، این روحیه در قالب نهادی رسمی به نام جهاد سازندگی تجلی یافت؛ نهادی که مأموریت اصلی‌اش رفع محرومیت، آبادانی روستاها، ساخت زیرساخت‌ها و رساندن خدمات اولیه به مردمی بود که سال‌ها از امکانات اساسی محروم مانده بودند. جهاد سازندگی نه تنها یک سازمان اجرایی بود، بلکه نماد روحیه‌ی ایثار، همبستگی و تلاش جمعی برای ساختن آینده‌ای بهتر محسوب می‌شد. با گذشت زمان و تغییر ساختارهای اداری، گروه‌هایی با عنوان گروه‌های جهادی پا به عرصه گذاشتند. این گروه‌ها، که عمدتاً متشکل از جوانان، دانشجویان، نیروهای مردمی و داوطلبان هستند، در حقیقت ادامه‌دهنده‌ی همان مسیر جهاد سازندگی‌اند. آنان با انگیزه‌ی خدمت بی‌منت و روحیه‌ی ایثارگری، به مناطق محروم و نیازمند می‌روند تا در کنار دولت، بازوی کمکی برای رفع مشکلات مردم باشند. فعالیت‌های گروه‌های جهادی گستره‌ی وسیعی دارد: از ساخت خانه و مدرسه گرفته تا ارائه خدمات پزشکی، فرهنگی، آموزشی و حتی کمک‌های معیشتی هستند. نکته‌ی مهم اینجاست که حضور گروه‌های جهادی، علاوه بر تأمین نیازهای فوری مردم، آثار اجتماعی و فرهنگی عمیقی نیز به همراه دارد. این گروه‌ها با ایجاد حس همبستگی، اعتماد و امید در میان مردم، زمینه‌ی بهره‌مندی آنان از امکانات و فرصت‌های بهتر را فراهم می‌کنند. در واقع، گروه‌های جهادی نه تنها مشکلات مادی را کاهش می‌دهند، بلکه با روحیه‌ی جهادی و مردمی خود، سرمایه‌ی اجتماعی کشور را تقویت کرده و الگویی از مشارکت فعال و مسئولانه ارائه می‌دهند. بنابراین، وقتی امروز درباره‌ی گروه‌های جهادی سخن می‌گوییم، در حقیقت از یک جریان تاریخی و فرهنگی صحبت می‌کنیم که ریشه در جهاد سازندگی دارد و همچنان با قدرت ادامه دارد. این جریان، نشان‌دهنده‌ی پیوند عمیق میان مردم و دولت در مسیر خدمت‌رسانی است؛ پیوندی که باعث می‌شود نیازهای اساسی مردم برطرف شود و آنان از ثمرات توسعه و پیشرفت بهره‌مند گردند. در ادامه خبرگزاری تسنیم خوزستان با موسی خنافره مسئول گروه جهادی تیپ مستضعفین خوزستان ،حسین عطایی، مسئول فرهنگی گروه جهادی تیپ مستضعفین خوزستان، سیروس آقاجاری دندانپزشک و نیز علی نبوی دندان پزشک به گفت وگو پرداخته است که آن را ملاحظه می کنید.تسنیم: لطفاً خودتان را معرفی کنید و درباره آغاز فعالیت،چگونگی آشنایی، ساختار گروه جهادی تیپ مستضعفین خوزستان و نیز اهداف اصلی مجموعه تحت مدیریت تان در استان خوزستان توضیح دهید.خنافره: موسی خنافره مسئول گروه جهادی تیپ مستضعفین خوزستان هستم. در استان خوزستان از اواخر سال ۱۴۰۰ فعالیت‌های خود را آغاز کردیم. ما به نمایندگی از دکتر حیدری و مجموعه تهران، مسئولیت اجرای برنامه‌های استانی را بر عهده داریم. هدف اصلی این فعالیت‌ها، محرومیت‌زدایی و خدمت‌رسانی به مردم کم‌برخوردار استان است.عطایی: تیپ جهادی ما متشکل از مدیر، بخش پشتیبانی، کادر اجرایی و تیم فرهنگی است و علاوه بر خدمات درمانی، فعالیت‌های فرهنگی و اجتماعی گسترده‌ای انجام می‌دهد.آقاجاری: در اردوهای جهادی در خدمت مردم محروم هستم. اولین بار با یک فراخوان وارد گروه جهادی شدم. مدت زیادی از حضورم نمی‌گذرد، اما همان تجربه نخست برایم بسیار ارزشمند بود.نبوی: من از سال گذشته به گروه جهادی پیوستم. در همان اولین اردو، رفتار صمیمانه و دغدغه‌مند اعضای گروه باعث شد علاقه‌مند شد ادامه‌دار در این مسیر حضور داشته باشم. از آن زمان تاکنون در چند اردو شرکت کرده‌ام؛ آخرین اردوی نیمه اول سال گذشته، سپس اردوی ایذه در نیمه دوم سال و در نهایت اردوی شهرستان حمیدیه بود.تسنیم: اولین برنامه رسمی چه زمانی برگزار شد؟ازحوزه‌های خدمت‌رسانی گروه های جهادی‌تان بگویید؟آیا فعالیت‌های شما تنها به خدمات درمانی محدود می‌شود؟خنافره: در تاریخ ۲۹ آبان نخستین برنامه رسمی برگزار شد و تاکنون دوستان ما در حوزه‌های مختلف پزشکی و اجتماعی مشغول خدمت‌رسانی هستند. تیم‌های پزشکی شامل متخصصان داخلی، زنان و زایمان، اطفال، دندانپزشکی و بینایی‌سنجی هستند که با تلاش فراوان از صبح تا شب به درمان بیماران می‌پردازند. تاکنون سیزده اردو در شهرها و روستاهای مختلف از جمله اهواز، لالی، ایذه، هفتگل و حمیدیه برگزار شده است.خیر، برنامه‌های ما تنها محدود به درمان نیست. در بهمن‌ماه جاری توافقی با کمیته امداد خواهیم داشت تا ۲۵۰ واحد مسکونی نیازمند تعمیر را بازسازی کنیم. همچنین با همکاری بسیج سازندگی، پروژه‌هایی برای تعمیر مدارس در مناطق محروم در دست اقدام است. در کنار خدمات درمانی، برنامه‌های فرهنگی نیز تعریف شده است.عطایی: دیدار با خانواده‌های شهدا در روستاهای دورافتاده، قصه‌گویی، نقاشی، غرفه سلامت، کار با کودکان و برگزاری مراسم مذهبی از برنامه‌های اصلی ماست. همچنین بروشورهای آموزشی برای سالمندان و خانواده‌ها در حوزه‌های پزشکی تهیه می‌کنیم.در حوزه‌های آبرسانی، ساخت‌وساز، مطالبه‌گری و مدرسه‌سازی فعال هستیم. خیرین در زمینه ساخت سرویس‌های بهداشتی، ترمیم خانه‌ها و احداث مدارس کمک می‌کنند.تسنیم: نحوه هماهنگی و تعامل شما با نهادهای محلی و مسئولان چگونه است؟فرآیند شناسایی و غربالگری نیازمندان برای دریافت خدمات چگونه است؟با چه چالش‌هایی در خلال فعالیت‌های خود مواجه شده‌اید؟خنافره:پیش از ورود به هر روستا، جلسات همگرایی و هم‌اندیشی با دهیار، شورا، معتمدین محلی و فرماندار برگزار می‌کنیم تا هماهنگی لازم ایجاد شود. هدف ما این است که با همکاری مسئولان محلی، مسیر اشتغال‌زایی و خدمت‌رسانی را هموار کنیم.یک تیم تخصصی پیش از برگزاری اردوها، مسئولیت غربالگری و بیماریابی را بر عهده دارد. این کار معمولاً با همکاری شبکه بهداشت و کمیته امداد انجام می‌شود. تیم ما حدود یک هفته قبل از اردو وارد منطقه شده و بیماریابی را انجام می‌دهد. پس از جمع‌آوری اطلاعات، جلسه‌ای با حضور پزشکان برگزار می‌شود تا آمار دقیق بیماران مشخص شود.یکی از چالش‌های اصلی ما این است که برخی مسئولان تصور می‌کنند گروه‌های جهادی در مقابل آنها قرار دارند، در حالی که ما در کنارشان هستیم و تلاش می‌کنیم ضعف‌ها و کمبودهایی را که دستگاه‌های اجرایی با بودجه محدود قادر به رفع آنها نیستند، پوشش دهیم.عطایی: پیش از هر اردو با فرمانداری، کمیته امداد، نیروی انتظامی و شبکه بهداشت جلسه برگزار می‌کنیم. غربالگری اولیه بیماران و تشکیل پرونده پزشکی برای پیگیری خدمات آینده از اولویت‌های ماست.متخصصان قلب، اطفال، زنان، چشم‌پزشکی، مامایی، ارتوپدی، گفتاردرمانی، روانشناسی و توانبخشی در مناطق مختلف خدمات ارائه می‌دهند و نیز دارو، مواد دندانپزشکی، آزمایش پاپ اسمیر و عینک به صورت رایگان توزیع می‌شود. نسخه‌ها ثبت و عینک‌ها از طریق کمیته امداد به دست نیازمندان می‌رسد.مهم‌ترین چالش، نگاه برخی دستگاه‌های دولتی است که ما را رقیب می‌پندارند. در حالی که گروه‌های جهادی تسهیل‌کننده امور مردم هستند و کارهایی که دستگاه‌ها به دلیل محدودیت نمی‌توانند انجام دهند، پوشش می‌دهیم.آقاجاری:برخی بیماران به دلیل مشکلات سیستمیک امکان دریافت خدمات دندانپزشکی در اردو را نداشتند و نیازمند امکانات بیمارستانی بودند. برخی دیگر نیز اصرار داشتند کارشان همان‌جا انجام شود، در حالی که برای سلامتی‌شان مناسب نبود.نبوی:در مناطق محروم، نبود امکانات و سطح پایین آموزش بهداشت مشکلات زیادی ایجاد کرده است. مردم این مناطق کمتر از خدمات شهری بهره‌مند می‌شوند و بیشتر منتظرند کسی به یاری‌شان برسد. ما در اردوها تلاش می‌کنیم علاوه بر درمان، آموزش‌های بهداشتی را به کودکان و نوجوانان ارائه دهیم تا از هزینه‌های سنگین آینده جلوگیری شود. در شهرستان حمیدیه توانستیم تا حد امکان نیازهای مردم را برطرف کنیم. در برخی اردوها حتی تا ساعت ۹ یا ۱۰ شب مشغول خدمت بودیم تا بیماران بیشتری را پوشش دهیم. البته به دلیل محدودیت زمان و مشغله دانشجویان، همیشه امکان رسیدگی کامل نبود، اما تا جای ممکن تلاش کردیم. تسنیم: برای آینده چه برنامه‌ها و چشم‌اندازهایی دارید؟چه انتظار یا پیامی از نهادها و مسئولان دارید؟خنافره: :برای آینده چشم‌انداز بلندمدتی داریم. برنامه‌ریزی شده است که دهک‌های اول تا چهارم استان تحت پوشش قرار گیرند. در همکاری با دانشگاه علوم پزشکی، قرار است تعدادی از نیازمندان به مراکز درمانی منتقل شوند تا خدمات تخصصی دریافت کنند. هدف نهایی این است که نسلی را پرورش دهیم که بتوانند ادامه‌دهنده مسیر ما باشند.ما از همه جریان‌ها، گروه‌های جهادی، استاندار، نمایندگان و مسئولان انتظار داریم پای کار باشند و برای حل مشکلات مردم تلاش کنند. کیفیت آموزش باید ارتقا یابد، فرصت‌های شغلی باید ایجاد شود و نگاه جدی‌تری به محرومیت‌زدایی در استان وجود داشته باشد. ما آماده همکاری و همراهی هستیم.تسنیم: فضای کار جهادی را چگونه توصیف می‌کنید؟نقش مردم در پیشبرد فعالیت‌های جهادی چگونه است؟شایع‌ترین مشکلات دندانی در مناطق محروم چیست؟عطایی: بارها شاهد همراهی مستقیم مردم بوده‌ایم. برای مثال در ایذه، وقتی مواد مصرفی تمام شد، مردم با جمع‌آوری کمک‌های مردمی هزینه‌ها را تأمین کردند. این مشارکت نشان می‌دهد با همراهی مردم بسیاری مشکلات حل می‌شود.آقاجاری:فضای جهادی سرشار از همدلی و احساس مسئولیت بود؛ هر نیازی که مردم داشتند، دوستان تلاش می‌کردند آن را فراهم کنند و هیچ‌گاه بهانه‌ای برای کمبود امکانات نمی‌آوردند. همین روحیه خدمت‌رسانی باعث شد علاقه‌مند شوم در این مسیر ادامه دهم.بیشترین مشکلات مربوط به دندان‌هایی بود که قابلیت نگهداری داشتند اما به دلیل کمبود امکانات، ناچار به کشیدن آنها می‌شدیم؛ در حالی که با درمان‌هایی مانند عصب‌کشی می‌توانستند حفظ شوند. ضعف در بهداشت دهان و نبود آموزش کافی، این مشکلات را تشدید کرده بود. ما علاوه بر درمان، آموزش‌های فرهنگی و بهداشتی نیز ارائه می‌دادیم؛ به‌ویژه برای کودکان تا بتوانند از همان ابتدا بهداشت دهان و دندان را جدی بگیرند. تجربه نشان داده که اگر آموزش بهداشت جدی‌تر گرفته شود، نیاز به درمان‌های پرهزینه کاهش می‌یابد.نبوی: تجربه حضور در این اردوها نشان داد که گروه‌های جهادی دغدغه واقعی کمک به محرومان را دارند و می‌توانند بار بزرگی از دوش دولت بردارند.

آگهی موضوع ماده ۳ قانون وماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۴۰۴۶۰۳۱۷۰۰۲۰۰۱۶۲۵ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک شادگان تصرفات مالکانه بلا معارض متقاضی آقای دهراب البو شهبازی فرزند احمد بشماره شناسنامه ۶۲۰۹و کد ملی ۱۸۹۸۹۸۰۵۰۰صادره از شادگان در ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۶۷۵۲۰,۱۰متر مربع قسمتی از پلاک ۹۵۱واقع در بخش پنج آدرس محل وقوع ملک: شادگان-روستای روستای شاخه آلبو شهباز موضوع سند رسمی به شماره ۸۰۹۲۴-۱۳۹۸/۱۱/۲۷که بنام خودش می باشد. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی میشود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند ازتاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایید. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۰۹/۱۰ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۰۹/۲۵
سید مجید موسوی فرد رئیس اداره ثبت اسناد و املاک شادگان ۱۳/۱۳۵/م/الف

آگهی موضوع ماده ۳ قانون وماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۴۰۴۶۰۳۱۷۰۰۲۰۰۱۶۲۷ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک شادگان تصرفات مالکانه بلا معارض متقاضی آقای دهراب البو شهبازی فرزند احمد بشماره شناسنامه ۶۲۰۹و کد ملی ۱۸۹۸۹۸۰۵۰۰صادره از شادگان در ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۱۰۳۳۹,۲۸متر مربع قسمتی از پلاک ۹۵۱واقع در بخش پنج آدرس محل وقوع ملک: شادگان-روستای روستای شاخه آلبو شهباز موضوع سند رسمی به شماره ۸۰۹۲۴-۱۳۹۸/۱۱/۲۷که بنام خودش می باشد. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی میشود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند ازتاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایید. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۰۹/۱۰ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۰۹/۲۵
سید مجید موسوی فرد رئیس اداره ثبت اسناد و املاک شادگان ۱۳/۱۳۶/م/الف